

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 października 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Rembiasz

Protokolant: Małgorzata Posłuszna

w obecności oskarżyciela S. W.

po rozpoznaniu dnia 11 sierpnia 2016 roku, 04 października 2016 roku sprawy karnej

G. I.

urodzonego (...) w D.

syna T. i K. z domu M.

oskarżonego o to, że:

prowadząc w okresie od 1 stycznia 2010 roku do 10 sierpnia 2012 roku działalność gospodarczą pod firmą: (...) G. I. zs. w P., działając z góry powziętym zamiarem uszczuplenia podatku od towarów i usług na szkodę Skarbu Państwa oraz narażenia na nienależny zwrot nadwyżki podatku naliczonego nad należnym w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, z naruszeniem przepisów art. 5 ust. 1 pkt 1 i 4 art. 86 ust. 1 i 10 i art. 120 ust. 1, ust. 4, ust. 10 pkt 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług (Dz. U. nr 54, poz. 535 z późn. zm.), poprzez podjęcie decyzji o zastosowaniu przy sprzedaży sprzętu AGD, RTV i innych towarów preferencyjnej procedury opodatkowania w systemie VAT-marża zamiast opodatkowania tej sprzedaży na zasadach ogólnych, co skutkowało zaniżeniem w okresie od stycznia 2010 roku do lipca 2012 roku podatku należnego o łączną kwotę 49.970 zł, podjęcie decyzji o niewykazaniu całości sprzedaży towarów opodatkowanych na zasadach ogólnych, co skutkowało zaniżeniem w okresie od stycznia 2010 roku do czerwca 2012 roku podatku należnego o łączną kwotę 31.191 zł, jak również poprzez podjęcie decyzji o nieopodatkowaniu usług świadczonych nieodpłatnie na rzecz firmy p.n. : (...) E. C. zs. w W., co skutkowało zaniżeniem w okresie od stycznia 2010 roku do lipca 2012 roku podatku należnego o łączną kwotę 3.650 zł, spowodował nierzetelne prowadzenie rejestrów VAT w należącej do niego firmie oraz podanie nieprawdy w złożonych właściwemu organowi podatkowemu - Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w K. deklaracjach VAT- 7 za miesiące od stycznia 2010 roku do lipca 2012 roku, uszczuplając należny od niego z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej p.n. : (...) G. I. zs. w P. podatek od towarów i usług za miesiące styczeń, maj-sierpień, listopad i grudzień 2010 roku, styczeń - maj, lipiec - grudzień 2011 roku, styczeń - lipiec 2012 roku w łącznej kwocie 60.092 zł oraz narażając na nienależny zwrot na jego rzecz podatku od towarów i usług za miesiąc lipiec 2012 roku w kwocie 27.396 zł,

to jest o popełnienie przestępstwa skarbowego określonego w art. 56 § 2 kks, art. 76 § 2 kks i art. 61 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i w zw. z art. 7 § 1 kks.

I. oskarżonego G. I. uznaje za winnego czynu opisanego w części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa skarbowego z art. 56 § 2 kks, art. 76 § 2 kks i art. 61 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i w zw. z art. 7 § 1 kks i za to na podstawie art. 56 § 2 kks w zw. z art. 7 § 2 kks wymierza mu karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 (stu) złotych.

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata T. D. kwotę 1505,52 złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu,-

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości w kwocie 100 złotych i wymierza mu opłatę w wysokości 500 (pięćset) złotych.

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego,

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony G. I. od dnia 6 sierpnia 2004 roku prowadzi działalność gospodarczą pod firmą: (...) G. I. z siedzibą w P. przy ul.(...).

W tym okresie oskarżony podjął decyzję o zastosowaniu przy sprzedaży sprzętu AGD, RTV i innych towarów preferencyjnej procedury opodatkowania w systemie VAT-marża zamiast opodatkowania tej sprzedaży na zasadach ogólnych, co skutkowało zaniżeniem w okresie od stycznia 2010 roku do lipca 2012 roku podatku należnego o łączną kwotę 49.970 zł. G. I. podjął również decyzję o niewykazaniu całości sprzedaży towarów opodatkowanych na zasadach ogólnych, co skutkowało zaniżeniem w okresie od stycznia 2010 roku do czerwca 2012 roku podatku należnego o łączną kwotę 31.191 zł

W okresie od stycznia 2010 roku do lipca 2012 roku oskarżony nie opodatkował usług świadczonych nieodpłatnie na rzecz firmy o nazwie (...) E. C. z siedzibą w W., co skutkowało zaniżeniem podatku należnego o łączną kwotę 3.650 zł.

We wskazanym wyżej okresie, G. I. w prowadzonym przez siebie przedsiębiorstwie, nierzetelnie prowadził rejestr VAT oraz składał właściwemu organowi podatkowemu - Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w K. niezgodne z prawdą deklaracje VAT- 7 za miesiące od stycznia 2010 roku do lipca 2012 roku, uszczuplając należny od niego - z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą (...) G. I. z siedzibą w P. - podatek od towarów i usług za miesiące styczeń, maj-sierpień, listopad i grudzień 2010 roku, styczeń - maj, lipiec - grudzień 2011 roku, styczeń - lipiec 2012 roku w łącznej kwocie 60.092 zł oraz narażając na nienależny zwrot na jego rzecz podatku od towarów i usług za miesiąc lipiec 2012 roku w kwocie 27.396 zł,

Dowód: odpis deklaracji VAT-7 za kolejne miesiące roku 2010, k.2-15

odpis deklaracji VAT-7 za kolejne miesiące roku 2011, k.16-39

odpis deklaracji VAT-7 za kolejne miesiące roku 2012, k.40-46

protokół badania ksiąg w postępowaniu kontrolnym za 2010r., k.47-60

decyzja nr (...), k.77-84

protokół badania ksiąg w postępowaniu kontrolnym za 2011r., k.86-98

decyzja nr (...), k.107-114

protokół badania ksiąg w postępowaniu kontrolnym za okres od stycznia do czerwca 2012r., k.116-127

decyzja nr (...), k.132-138

protokół badania ksiąg w postępowaniu kontrolnym za lipiec 2012r., k.139-145

decyzja nr (...), k.147-151

zeznania świadka

A. R., k.339-340

Oskarżony G. I., nie przebywa w miejscu zamieszkania, był dwukrotnie karany za przestępstwa skarbowe z art. 56§ 2 kks i art. 61§1kks na kary grzywny, które następnie zamieniano na prace społecznie użyteczną oraz karę zastępczą pozbawienia wolności.

Dowód: karta kama, k.345

odpis wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku, sygn.akt IIK 240/13,k.282-283

odpis wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku, sygn.akt IIK 390/14,k.284

W toku postępowania przygotowawczego oraz przed Sądem oskarżony nie składał wyjaśnień, ponieważ nie ustalono jego aktualnego miejsca pobytu i zastosowano wobec niego procedurę postępowania w stosunku do nieobecnych.

Sąd zważył, co następuje:

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał, że wina oskarżonego odnośnie zarzucanego mu czynu, jak i okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości. Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się dowodach w postaci składanych przez oskarżonego deklaracji podatkowych VAT-7 za lata 2010 i 2012, protokołach kontroli skarbowej obejmującej działalność oskarżonego za lata 2010 – 2012, decyzjach oraz dokumentach wydawanych przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w K. oraz Dyrektora Izby Skarbowej we W., orzeczeniach Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego oraz Naczelnego Sądu Administracyjnego w sprawie dotyczącej podobnego stanu faktycznego, lecz dotyczącej podatku od towarów i usług za rok 2007.

Wszystkim dokumentom zgromadzonym w sprawie sąd nadał przymiot wiarygodności, uznając, iż ich moc dowodowa nie może być kwestionowana, w szczególności, iż są to dokumenty oraz orzeczenia wydawane przez organy państwowe. Nie kwestionował również Sąd wiarygodności zeznań świadka A. R. – przedstawiciela biura rachunkowego prowadzącego obsługę księgowo przedsiębiorstwa oskarżonego. Świadkowie A. R. w swych zeznaniach relacjonowały jedynie przebieg rutynowych czynności związanych z wykonywaną usługą, dla jednego z wielu klientów, a co najistotniejsze przyznał, że biuro pracowało wyłącznie na dokumentach dostarczanych przez oskarżonego, nie może być zatem żadnych wątpliwości, iż to na oskarżonym spoczywa odpowiedzialność za stwierdzone nieprawidłowości.

W przedmiotowej sprawie, nie jest spornym stan faktyczny sprawy, ten bowiem bez żadnych wątpliwości został ustalony w postępowaniu podatkowym, usankcjonowanym prawomocnymi decyzjami organu podatkowego. Chociaż Sąd rozpoznający przedmiotową sprawę jest uprawniony, a wręcz zobowiązany do poczynienia własnych ustaleń, niezależnych od organów podatkowych wskazać należy, iż Sąd orzekający w pełni podziela stanowisko organu podatkowego znajdujące odzwierciedlenie w ostatecznych decyzjach podatkowych.

Odnosząc się z kolei do strony podmiotowej przestępstw skarbowych zarzucanych oskarżonemu wskazać należy, iż przestępstwo z art.56§2 kks popełnia podatnik, który składając organowi podatkowemu, innemu uprawnionemu organowi lub płatnikowi deklarację lub oświadczenie, podaje nieprawdę lub zataja prawdę albo nie dopełnia obowiązku zawiadomienia o zmianie objętych nimi danych, przez co naraża podatek na uszczuplenie, przy czym uszczuplenie jest małej wartości (zgodnie z art.53§13 kks mała wartość to wartość, która w czasie popełnienia czynu zabronionego nie przekracza dwustukrotnej wartości minimalnego wynagrodzenia).

W przedmiotowej sprawie zarzucono G. I. podanie nieprawdy w złożonych w Urzędzie Skarbowym w K. deklaracji VAT-7 za styczeń, maj-sierpień, listopad i grudzień 2010 roku, styczeń - maj, lipiec - grudzień 2011 roku, styczeń - lipiec 2012, co narażyło Skarb Państwa na uszczuplenie w podatku od towarów i usług kwocie 60.092 zł oraz narażając na nienależny zwrot na jego rzecz podatku od towarów i usług za miesiąc lipiec 2012 roku w kwocie 27.396 zł,

Zgodnie z art.7§1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012r. Nr 7 poz.24 z późn. zm.) podatnikiem jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, podlegająca na mocy ustaw podatkowych obowiązкови podatkowemu.

Kwestię podatku VAT czyli podatku od towarów i usług reguluje ustawa z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2004r. Nr 54, poz.535 z późn. zm.). Zgodnie z art.19a ust.1 tej ustawy obowiązek podatkowy w zakresie tego podatku powstaje z chwilą dokonania dostawy towarów lub wykonania usługi. Zgodnie z tą ustawą podatnik podatku VAT ma obowiązek składania stosownych comiesięcznych deklaracji VAT-7 we właściwym Urzędzie Skarbowym.

Niewątpliwie oskarżony G. I. z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej i dokonywanych zakupów towarów był zobowiązany do składania comiesięcznych deklaracji VAT-7 i obowiązki te wypełniał, również odnośnie analizowanych okresów lat 2010 - 2012, składane jednak deklaracje nie odzwierciedlały rzeczywistej wartości obrotu w jej przedsiębiorstwie, oraz wysokości ponoszonych przez przedsiębiorstwo wydatków.

W omawianej sprawie długoletnie postępowanie podatkowe prowadzone przez Urząd Skarbowy w K. wykazało, że podane przez oskarżonego dane zawarte w kolejnych deklaracjach VAT-7 za styczeń, maj-sierpień, listopad i grudzień 2010 roku, styczeń - maj, lipiec - grudzień 2011 roku, styczeń - lipiec 2012 były nieprawidłowe, uznano bowiem, że podatkowa księga przychodów i rozchodów za ten okres była prowadzona nierzetelnie. Wskazać również należy, iż wobec postępowań skarbowych toczących się w stosunku do oskarżonego za wcześniejsze lata – co zakończyło się wydaniem dwóch skazujących wyroków, oskarżony musiał mieć świadomość nieprawidłowości swojego postępowania i naruszania przepisów karnoskarbowych, a mimo to decydował się na takie działanie, które narażało skarb państwa na uszczuplenie należności.

Jednocześnie oskarżony nierzetelnie prowadził księgi ponieważ, zdecydował o niewykazaniu całości sprzedaży towarów opodatkowanych na zasadach ogólnych co wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego z art.61§1 kks, jak również wyczerpał znamiona przestępstwa skarbowego z art. 76§2 kks podając bowiem dane niezgodne ze stanem rzeczywistym naraził właściwy organ podatkowy na nienależny zwrot podatku od towarów i usług.

Uznając oskarżonego winnym zarzucanego mu czynu Sąd za czyn wyczerpujące znamiona trzech przestępstw skarbowych stosownie do treści art. 7§2 kks, na podstawie przepisu surowszego - art. 56§2 kks w zw. z art. 7§2 kks wymierzył mu karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 złotych.

Ferując rozstrzygnięcie o karze, Sąd rozważał przede wszystkim wielokrotną karalność oskarżonego, za przestępstwa skarbowe. Sąd miał również na uwadze wymagania z zakresu prewencji ogólnej i indywidualnej oraz z zakresu kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Działania polegające na uszczuplaniu przez sprawcę należności Skarbu Państwa są wyjątkowo szkodliwe społeczne, albowiem w generalnym rozrachunku dotyczą wszystkich obywateli, którzy uczciwie płacą podatki.

Sąd zgodnie z dyspozycją art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki poniesione przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania oraz stosownie do art.3 ust 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. – o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz.U. 1983.Nr 49 poz.233 z późn.zm) wymierzył opłatę w wysokości 500 złotych.